

Broj: 01- 01-19577 /16
Zenica, 05.12.2016. godine

POSLANICIMA SKUPŠTINE ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA/05-03

KOMISIJI ZA USTAVNA PITANJA SKUPŠTINE -putem Odjeljenja za poslove radnih tijela Skupštine / 04

ZAKONODAVNO-PRAVNOJ KOMISIJI SKUPŠTINE, -putem Odjeljenja za poslove radnih tijela Skupštine / 04

VLADI ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA
n/r premijera Kantona
n/r sekretara Vlade Kantona

PREDMET: Amandman LXII Kluba poslanika DF-a u Skupštini Zeničko-dobojskog kantona na Ustav Zeničko-dobojskog kantona - dostavlja se,

Samir Lemeš, poslanik u Skupštini Zeničko-dobojskog kantona, je na 34. sjednici Skupštine Zeničko-dobojskog kantona održanoj 30.11.2016. godine, u okviru predtačke dvenog reda: „Postavljanje poslaničkih pitanja i pokretanje inicijativa“, a i u pisanoj formi sa obrazloženjem, u ime Kluba poslanika DF-a u Skupštini Kantona, podnio predsjedavajućoj Skupštine Kantona Amandman LXII na Ustav Zeničko-dobojskog kantona.

Odredbom člana 88. stav 2. Ustava Zeničko-dobojskog kantona („Službene novine Federacije BiH“, broj: 7/96, „Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 1/96, 10/00, 8/04 i 10/04) propisano je slijedeće:

“ Predloženi amandman na Ustav neće se konačno razmatrati u Skupštini prije isteka roka od dvije sedmice, nakon što je prvi put podnesen”.

Odredbom člana 167. Poslovnika Skupštine Zeničko-dobojskog kantona, propisano je slijedeće:

„Promjene Ustava Kantona vrše se putem amandmana.

Amandman na Ustav Kantona mogu podnijeti klubovi poslanika, klubovi naroda, većina poslanika u Skupštini i Vlada.

Amandman iz prethodnog stava podnosi se u pisanoj formi i sa obrazloženjem predsjedavajućem Skupštine, koji ga dostavlja na mišljenje poslanicima, Komisiji za ustavna pitanja, Zakonodavno-pravnoj komisiji i Vladi“.

Pored toga, odredbom člana 169. Poslovnika propisano je slijedeće:

„Predloženi amandman na Ustav Kantona ne može se razmatrati u Skupštini prije isteka roka od petnaest dana od dana podnošenja Skupštini“.

S tim u vezi, u skladu sa članom 167. stav 3. Poslovnika Skupštine Zeničko-dobojskog kantona – Novi prečišćeni tekst ("Službene novine Zeničko-dobojskog kantona", broj: 7/12 i 12/13), u prilogu vam dostavljamo na mišljenje podneseni amandman, radi provođenja dalje procedure propisane Ustavom Kantona i Poslovnikom Skupštine.

S poštovanjem!

SEKRETAR

Ibrahim Avdagić

PRILOZI:

- izvod iz transkripta sa 34. sjednice Skupštine u kome je sadržano obraćanje poslanika Samira Lemeša u ime Kluba poslanika DF-a o podnošenju Amandman LXII na Ustav Zeničko-dobojskog kantona,
- Amandman LXII na Ustav Zeničko-dobojskog kantona, sa obrazloženjem podnesen u pisanoj formi.

Dostavljeno:

1x Naslovu 05-03

2x U spis predmeta / „R“ – 03 i 05-03/u evidenciju

LEMEŠ SAMIR

Pozdravljam sve prisutne. Vjerovatno ste čuli iz medija da je Slovenija prva Evropska zemlja koja je u Ustav ugradila pravo na pitku vodu kao osnovno ljudsko pravo. S obzirom da Bosna i Hercegovina ima 14 ustava, 10 kantona, FBiH, RS, država vrlo je teško takvu odredbu ugraditi u sve te ustave, ali evo kao jedan patriotski akt pošto smo prije nekoliko dana svečano proslavili Dan državnosti pa bi red bio da se povodom takvog dana uradi nešto što ja ovdje predlažem kao inicijativu u ime Kluba poslanika DF-a.

O čemu se radi.

Znači, na osnovu člana 167. Poslovnika Skupštine i člana 88 Ustava Zeničko – dobojskog kantona Klub poslanika Demokratske fronte predlaže amandman na Ustav Zeničko – dobojskog kantona koji bi glasio ovako:

Iza člana 10. Ustava, obzirom da se tu govori o osnovnim ljudskim pravima dodaje se novi član koji bi glasio:

Sve osobe na teritoriji Kantona uživaju pravo na pitku vodu kao univerzalno ljudsko pravo. Vodeni resursi su javno dobro kojim upravlja država. Vodeni resursi se primarno i trajno koriste kako bi građani imali pitku vodu i u tom smislu nisu tržišna roba te ne mogu biti predmet privatizacije.

Ovo bi bio tekst amandmana kojim bismo mi zaštitili jedan od najvažnijih resursa u našem Kanotnu. S obzirom da je Bosna i Hercegovina sve siromašnija država vrlo brzo ćemo doći u situaciju da nećemo imati iz čega vraćati kredite s kojima se zadužujemo, iz tog razloga mislim da bi bilo dobro zaštititi ovaj resurs da nam sutra neko ne pokuca na vrata i kaže evo dužni ste, dužni ste nam, posudili smo vam novac pa sad ćete nam to vratiti tako što ćete nam dati ono najvrjednije što imate, a to je pitka voda. Zakonom o vodama ZDK i Zakonom o vodama Federacije FBiH, već je propisano da je voda opšte dobro i da je kao takva je pod posebnom zaštitom, takođe piše da se upravljanje vodama zasniva na načelu nekomercijalnosti prema kojem voda u osnovi nije komercijalni proizvod već naslijeđe koje se mora čuvati, štititi i shodno tome postupati te da voda kao javno dobro ne može biti predmet prometa, ali može pod posebnim uslovima predmet ograničenog prava korištenja u obliku zakupa. Sve te navedene zakonske odredbe zaista štite vodu i otprilike govore isto ono što bi pisalo u ovom amandmanu na Ustav, ali ipak Ustav kao najviši opšti pravni akt najbolja garancija zaštite tog prava. Puno lakše je promijenti zakon nego ustav, a mislim da ima razloga da se pitka voda zaštiti kao ustavna kategorija i kao osnovno ljudsko pravo. Samo ću dovršiti. Ja ovdje imam malo šire obrazloženje, ali vas ne bi zamarao s tim. Objašnjenje zbog čega je voda bitna vjerujem da to vama ne treba objašnjavati to je više za javnost. Ali samo da napomenem na kraju ako ustavne kategorije mogu biti naknade poslanika jer u našem ustavu imate zakonom zaštićenu naknadu poslanika koja se ne može mijenjati tokom mandata, ako može biti nacionalna struktura vlasti gdje piše u ustavu kojih nacionalnosti moraju biti ministri i članovi vlade, ako ustavna kategorija može biti razvoj turističkih resursa onda mislim da zaštita vode kao najvažniji resurs koji mi trenutno imamo, za sad imamo pitanje kol'ko ćemo ga imati mora biti ustavna kategorija. Napominjem da za sprovođenje ovog amandmana nisu potrebna nikakva finansijska sredstva osim da se provede zakonom propisna procedura.

Klub poslanika Demokratske fronte
u Skupštini Zeničko-dobojskog kantona

Predsjedavajućoj Skupštine ZDK

Predmet: Prijedlog amandmana na Ustav ZDK

Na osnovu člana 167 Poslovnika Skupštine ZDK (Službene novine Zeničko-dobojskog kantona 3/12) i člana 88. Ustava Zeničko-dobojskog kantona (Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine 7/96, Službene novine Zeničko-dobojskog kantona 1/96, 10/00), podnosimo sljedeći amandman na Ustav Zeničko-dobojskog kantona:

AMANDMAN LXII

Iza člana 10 Ustava dodaje se novi član:

Sve osobe na teritoriji Kantona uživaju pravo na pitku vodu kao univerzalno ljudsko pravo. Vodeni resursi su javno dobro kojim upravlja država. Vodeni resursi se primarno i trajno koriste kako bi građani imali pitku vodu i, u tom smislu, nisu tržišna roba, te ne mogu biti predmet privatizacije.

Obrazloženje:

Voda je ograničen prirodni resurs i osnova života i zdravlja. 2002. godine, Svjetska zdravstvena organizacija procijenila je da 1,1 milijardi ljudi (17% globalne populacije) nema pristup izvorima pitke vode. Svakoga dana, 3.900 djece mlađe od 5 godina umire od bolesti vezanih za vodu. Bez vode nema ni drugih ljudskih prava (pravo na obrazovanje, pravo na odgovarajući životni standard, pravo na hranu). Dakle, pravo na vodu je neophodno za vođenje života dostojnog čovjeka, ali se često uskraćuje zemljama u razvoju, kao i razvijenim zemljama.

Nema važnijeg prirodnog resursa na ovoj planeti od vode. Voda održava u životu svaki živi organizam, svaku biljku, svaku životinju i svako ljudsko biće na ovoj planeti. Na isti način kao i bez zraka za disanje, ljudi ne mogu izdržati bez vode više od nekoliko dana.

Komentar UN br.15 o pravu na vodu, koji je usvojen 2002. godine, doprinio je razjašnjavanju pojma općeg prava na vodu i stimuliše zakonodavno priznavanje prava na vodu u nekoliko zemalja. U praksi, međutim, iako zakonski okvir postoji, pravo na vodu se često ne primjenjuje iz više razloga: nedostatak sredstava, odsustvo političke volje, ili jednostavno to što ljudi i organi vlasti nisu znali za postojanje tog prava ili ne znaju kako da ga provedu. Komentar UN br.15 jasno navodi da je pravo na vodu jedan od najosnovnijih uslova za opstanak: "Ljudsko pravo na vodu daje pravo svima da imaju dovoljne količine, sigurne i fizički dostupne vode za ličnu upotrebu. Odgovarajuća količina sigurne vode je potrebna da bi se spriječila smrt od dehidracije, smanjio rizik od bolesti u vezi sa vodom i zadovoljile potrebe za vodom za piće, pripremu hrane, te higijenske zahtjeve za osobe i domaćinstva".

Nasuprot pristupu čistoj vodi za piće kao univerzalnom ljudskom pravu, namjerno uskraćivanje smatra se ozbiljnim kršenjem ljudskih prava, koje negira sam život. Bilo koja proračunata odluka o uskraćivanju ljudima univerzalnog prava na život nije ništa manja od zločina protiv čovječnosti.

Međutim, to je upravo ono što se događa u posljednjih nekoliko decenija širom planete, jer se smanjuju dostupne količine vode za piće na Zemlji. Svjetska banka često finansira projekte za privatizaciju vodoopskrbe, što pitku vodu, koja je neophodna za opstanak, pretvara u komercijalnu robu, koju ne mogu priuštiti najsiromašniji. Za račun profita korporacija, ljudi tako umiru bez vode. U *Guayaquil*, Ekvador, cijena vode je porasla za 180% nakon što je vodosnabdijevanje preuzela kompanija *Interagua*, podružnica *Bechtel* korporacije. Korisnici privatnog vodovoda u *Jakarti*, Indonezija, dobili su povećanje cijene vode od 258% i lošiji kvalitet vode, dok je samo 54% posto domaćinstava s niskim prihodima dobilo nove vodovodne priključke. U gradovima *La Paz* i *El Alto*, Bolivija, privatna kompanija za vodoopskrbu je uskratila uslugu korištenja vode do 80.000 porodica. Mnogi nisu mogli priuštiti troškove priključka na vodovod, koji su bili u visini cijene hrane za dvije godine.

Kako je Bosna i Hercegovina siromašna država, i sve će više biti na udaru međunarodnih korporacija, čiji je jedini cilj ostvarivanje profita, država mora zaštititi svoje građane tako što će najvažnije resurse proglasiti neotuđivim ljudskim pravom. Imajući u vidu složenu strukturu države BiH, kao i dokazane teškoće u postizanju konsenzusa oko donošenja odluka na višem nivou (entitet i država), uvođenjem prava na pitku vodu kao osnovnog ljudskog prava, imamo priliku da zaštitimo barem građane ZDK.

Zakonom o vodama ZDK (Sl. novine ZDK 17/07) i Zakonom o vodama FBiH (Sl. novine FBiH 70/06) već je propisano da su *"vode opšte dobro i kao takve su pod posebnom zaštitom"*, da se upravljanje vodama zasniva na načelu *"nekomercijalnosti"*, prema kojem *"voda u osnovi nije komercijalni proizvod, već naslijeđe koje se mora čuvati, štiti i shodno tome postupati"*, te da voda kao *"javno dobro ne može biti predmet prometa, ali može, pod posebnim uslovima, biti predmet ograničenog prava korištenja u obliku zakupa"*. Sve navedene zakonske odredbe zaista štite vodu, ali je ipak Ustav, kao najviši opšti pravni akt, najbolja garancija zaštite ovog resursa.

Ako ustavne kategorije mogu biti naknade poslanika, nacionalna struktura vlasti i razvoj turističkih resursa, onda i zaštita vode, kao najvažnijeg prirodnog resursa kojim trenutno raspolažemo, mora biti ustavna kategorija.

Za sprovođenje ovog amandmana nisu potrebna finansijska sredstva.

Zenica, 25.11.2016

Za Klub poslanika Demokratske fronte u Skupštini ZDK

Delid Midhat

RP

Na osnovu člana 16. stav 4. Zakona o Vladi Zeničko-dobojskog kantona-Pročišćeni tekst ("Službene novine Zeničko-dobojskog kantona", broj 7/10), na prijedlog Ministarstva za pravosuđe i upravu, Vlada Zeničko-dobojskog kantona, na 92. sjednici, održanoj 04.04.2017. godine, d o n o s i

SKUPŠTINA ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA			
Primljeno: 10.04.2017.			
Org. jed.	Broj	Prilog	Vrijednost
01-01	5554	17	

ZAKLJUČAK

I.

Prihvata se Stajalište Ministarstva za pravosuđe i upravu kojim se ne prihvata Amandman LXII na Ustav Zeničko-dobojskog kantona, podnesen od strane Kluba poslanika DF-a u Skupštini Zeničko-dobojskog kantona.

II.

Zaključak sa Stajalištem Ministarstva za pravosuđe i upravu, broj: 06/02-01-19577-3/16 od 28.3.2017. godine, upućuje se u dalju skupštinsku proceduru.

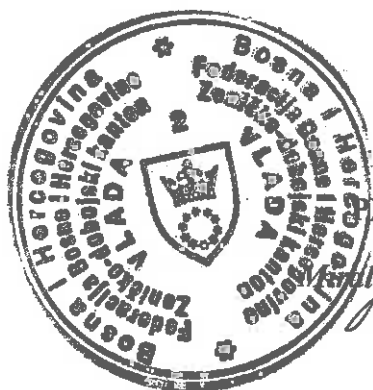
III.

Zaključak stupa na snagu danom donošenja.

Broj: 02- 01-5554 /17.
Datum, 04.04.2017. godine
Z e n i c a

DOSTAVLJENO:

1x Ministarstvo za pravosuđe i upravu,
1x Stručna služba Skupštine,
1x a/a.

PREMIJER

Amel Galijašević

Broj: 06/02-01-19577-3/16

Zenica, 28.3.2017. godina

Stručna služba Vlade Zeničko-dobojskog kantona dostavila je Ministarstvu za pravosuđe i upravu Amandman LXII na Ustav Zeničko-dobojskog kantona podnesen od strane Kluba poslanika DF-a u Skupštini Zeničko-dobojskog kantona, te temeljem članka 112.stavak 1. Poslovnika o radu Skupštine Zeničko-dobojskog kantona - Pročišćeni tekst („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona, broj: 7/12 i 12/13) Ministarstvo za pravosuđe i upravu, daje sljedeće

STAJALIŠTE

Kluba poslanika DF-a U Skupštini Zeničko-dobojskog kantona podnio je 34.sjednici Skupštine Zeničko-dobojskog kantona, održanoj 30.11.2016.godine, Amandman LXII na Ustav Zeničko-dobojskog kantona, tako da se iza članka 10. Ustava Zeničko-dobojskog kantona, doda novi članak koji bi glasio:

“Sve osobe na teritoriju Kantona uživaju pravo na pitku vodu kao univerzalno ljudsko pravo. Vodeni resursi su javno dobro kojim upravlja država. Vodeni resursi se primarno i trajno koriste kako bi građani imali pitku vodu i, u tom smislu, nisu tržišna roba, te ne mogu biti predmet privatizacije.”

Sukladno Daytonskom sporazumu i konstitutivnim aktima BiH, entiteta i Distrikta Brčko, upravljanje vodama (tj. pitanja razvitka, uporabe, zaštite voda i zaštite od štetnog djelovanja voda) u isključivom su ovlaštenju entiteta i Distrikta Brčko. U Federaciji BiH vode su proglašene za opće dobro. Kao takve, one su pod posebnom zaštitom Bosne i Hercegovine, Federacije BiH, kantona i jedinica lokalne uprave (gradova i općina). Riječ je o površinskim kopnenim i podzemnim vodama, koje obuhvaćaju i obalne morske vode i prijelazne vode.

Pitanja zaštite okoliša nisu uključena u deset točaka u kojima su Ustavom Bosne i Hercegovine definirane nadležnosti državnih institucija, te stoga spadaju pod sljedeću odredbu: "Sve vladine funkcije i ovlaštenja koja nisu ovim Ustavom izričito povjerena institucijama Bosne i Hercegovine pripadaju entitetima." (Članak III, stav 3.)

Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine određuju se nadležnosti ovog entiteta pripadajućih kantona u oblasti zaštite okoliša kako slijedi:

Isključiva nadležnost Federacije je "utvrđivanje ekonomske politike, uključujući planiranje i obnovu, te politiku korištenja zemljišta na federalnom nivou" (članak III.1c – Amandman VIII), kao i "utvrđivanje energetske politike, uključujući raspodjelu između kantona, te osiguranje i održavanje potrebne infrastrukture." (Članak III.1g – Amandman VIII.)

Zajedničke nadležnosti Federacije i kantona su, npr., zdravlje, politika okoliša, turizam i korištenje prirodnih resursa (članak III.2). Ove odgovornosti „mogu biti ostvarene zajednički ili odvojeno, ili od strane kantona koordinirano od federalne vlasti.“ (Članak III.3.) "Kantoni imaju sve nadležnosti koje nisu izričito povjerene federalnoj vladi", poput izrade politike o reguliranju i osiguravanju javnih usluga, reguliranja lokalnog korištenja zemljišta i

lokalnih objekata za proizvodnju električne energije, uspostavljanja i provedbe kantonalne politike za turizam i razvoja turističkih resursa“, (članak III.4).

Ustav Zeničko-dobojskog kantona u zajedničke nadležnosti Federacije Bosne i Hercegovine i Zeničko – dobojskog kantona navodi:

„U skladu s Ustavom Federacije, Federacija i Kanton nadležni su za: politiku zaštite čovjekove okoline, korištenje prirodnih bogatstva (članak 19. 1.c., i.) Zakonom o vodama Zeničko-dobojskog kantona („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 17/07), koji je donesen u skladu s federalnim Zakonom o vodama („Službene novine Federacije BiH“, broj: 70/06), uređen je način upravljanja vodama na teritoriji Zeničko-dobojskog kantona. Upravljanje vodama obuhvata zaštitu voda, korištenje voda, zaštitu od štetnog djelovanja voda, uređenje vodotoka i drugih voda. Člankom 3. stavak (1) Zakona o vodama Zeničko-dobojskog kantona propisano je da su vode opće dobro i kao takve su pod posebnom zaštitom Zeničko-dobojskog kantona, odnosno kako je u federalnom Zakonu o vodama rečeno pod posebnom zaštitom Bosne i Hercegovine, Federacije, kantona, grada i općine. Stavkom (2) istog članka propisana su osnovna načela na kojima se zasniva upravljanje vodama, kao prvo načelo nekomercijalnosti prema kojem voda u osnovi nije komercijalni proizvod, već naslijeđe koje se mora čuvati, štititi i u skladu tome postupati.

Osnovna načela i definicije upotrijebljene u citiranim zakonima transponirani su iz Europske Direktive o vodama (Water Framework Directive EU WFD-200/60/EC). Kako se u obrazloženju pomenutog Amandmana izjednačava pojam vode kao općeg dobra, javnog dobra i javnog vodnog dobra, izveden je pogrešan zaključak da „voda kao javno dobro ne može biti predmet prometa, ali može, pod posebnim uvjetima, biti predmet ograničenog prava korištenja u obliku zakupa“.

Ukazujemo da je prema odredbama citiranih zakona voda opće dobro, a ne javno vodno dobro.

Javno vodno dobro, prema odredbama članka 9. federalnog Zakona o vodama, „čine zemljišne čestice koje su do dana stupanja na snagu federalnog Zakona bila upisane u zemljišne knjige kao javno dobro, državno vlasništvo, ili vlasništvo grada ili općine, odnosno koje su na osnovu zakona postale državno vlasništvo“, a prema odredbama člana 10. istog Zakona „javno vodno dobro ne može biti predmet prometa, ali može, pod posebnim uvjetima određenim ovim Zakonom ili na zakonu zasnovanom podzakonskom propisu, biti predmet ograničenog prava korištenja u formi zakupa“, iz čega proizilazi da se ova odredba odnosi isključivo na javno vodno dobro, a nikako na vode kao opće dobro. Pored navedenog, u odredbama članka 7. Zakon o stvarnim pravima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 66/13 i 100/13) je propisano da opća dobra „nisu sposobni biti objektom prava vlasništva i drugih stvarnih prava oni dijelovi prirode koji po svojim osobinama ne mogu biti u vlasti niti jedne fizičke ili pravne osobe pojedinačno, nego na upotrebu svih“, te da „o općim dobrima vodi brigu i njima upravlja i za to odgovara određeni subjekt javnog prava (Federacija, kanton, grad i općina), a što se određuje posebnim zakonom“, što su u konkretnom slučaju federalni i kantonalni Zakon o vodama.

Dakle, voda je opće dobro i ne može biti predmet prometa niti zakupa. Voda nije komercijalni proizvod, već naslijeđe koje se mora čuvati i štititi, te je pod posebnom zaštitom Zeničko-dobojskog kantona, odnosno Federacije BiH i države Bosne i Hercegovine.

U poglavlju V. KORIŠTENJE VODA Zakona o vodama Zeničko-dobojskog kantona člancima 19. do 22. propisano je u koje svrhe se može koristiti voda, a da korištenje vode za snabdijevanje stanovništva vodom za piće, sanitarne potrebe i potrebe protupožarne zaštite ima prednost u odnosu na ostale namjene propisane ovim Zakonom, te da je svakom dozvoljeno korištenje vode pod uvjetima određenim Zakonom. Za svako korištenje vode koje prelazi obim opće upotrebe, definirane u članku 21. Zakona vodama Zeničko-dobojskog

kantona, potrebna je vodna dozvola, kojom se utvrđuje namjena, način i uvjeti iskorištavanja vode i drugi uvjeti, a izdaje se na određeno vrijeme.

U članku 3. Stavak (1) točka 2) Zakona o komunalnim djelatnostima („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 17/08), propisano je da je snabdijevanje pitkom vodom komunalna djelatnost individualne komunalne potrošnje. Člankom 5. Zakona o komunalnim djelatnostima Zeničko-dobojskog kantona propisano je da su komunalne djelatnosti javni interes i da se obavljaju kao javne službe, a u članku 8. koji propisuje davatelje komunalnih usluga u stavku (4) propisano je da se iznimno snabdijevanjem pitkom vodom stanovništva mogu baviti samo javna poduzeća. Komunalna poduzeća koja pružaju komunalnu uslugu dužna su na osnovu ovog Zakona i posebnih propisa osigurati održavanje komunalnih objekata i uređaja u stanju funkcionalnosti (članak 5. stavak (4) točka b)) kako bi se stanovništvu osiguralo stalno pružanje komunalnih usluga.

Kako je navedeno snabdijevanjem vodom stanovništva mogu se baviti samo javna poduzeća. Ova iznimka kod davatelja komunalnih usluga učinjena je s ciljem da se onemogući da privatne strane i domaće osobe kao davatelji komunalnih usluga upravljaju ovim važnim resursom.

Voda za piće je osnovno pravo svih građana i kao takva se ne može komercijalizirati. Voda je izvor života i strateška sirovina bez koje nema razvitka. BiH ima dovoljno pitke vode, ali nismo dovoljno svjesni koliko je ona važna.

Na osnovu svega navedenog, mišljenja smo da su vode Zeničko-dobojskog kantona pod punom zakonskom zaštitom, da je pitanje upravljanja vodama, uključujući korištenje voda, u potpunosti regulirano zakonom, da vode ne mogu biti predmet prometa niti zakupa, te da su zakonom propisane sankcije za svako postupanje u suprotnosti sa zakonom, te da podnesena Inicijativa nema osnova.

Dostavljeno:

- 1x Premijeru Kantona
- 1 x Stručna služba Vlade Kantona
- 1 x U pismohranu

